



Satiksmes ministrija

Gogoļa iela 3, Rīga, LV-1743, tālr. 67028210, fakss 67217180, e-pasts satiksmes.ministrija@sam.gov.lv, www.sam.gov.lv

IEKŠĒJIE NOTEIKUMI Rīgā

06.11.2020 Nr. 01-02/22

Satiksmes ministrijas ētikas kodekss

Izdots saskaņā ar Valsts pārvaldes
iekārtas likuma 72.panta pirmās daļas
2. punktu

I. Vispārīgie noteikumi

1. Ētikas kodekss nosaka Satiksmes ministrijas (turpmāk – ministrija) ierēdņu un darbinieku (turpmāk – nodarbināto) profesionālās ētikas un uzvedības pamatprincipus.

2. Ētikas kodeksa mērķis ir veicināt nodarbināto likumīgu un godprātīgu darbību sabiedrības interesēs, kas stiprinātu sabiedrības uzticību publiskās varas subjektiem un valsts amatpersonu godprātīgumam, sekmētu valsts civildienesta un darba tiesisko attiecību kultūru, mazinātu interešu konflikta un prettiesiskas lobēšanas situāciju rašanās iespējas, kā arī veidotu pozitīvu ministrijas tēlu sabiedrībā.

3. Ētikas kodeksa noteikumi ir vienlīdz saistoši visiem ministrijā nodarbinātajiem.

4. Ja ir pamats uzskatīt, ka kāda nodarbinātā rīcība neatbilst šim ētikas kodeksam, par to informē valsts sekretāru, struktūrvienības vadītāju vai Ētikas komisiju.

II. Nodarbināto profesionālās vērtības un ētikas pamatprincipi

5. Nodarbinātais, pildot savus amata pienākumus, ievēro šādus vērtībās balstītus profesionālās ētikas pamatprincipus:

5.1. profesionalitāti un efektivitāti:

5.1.1. izmanto un attīsta valsts darbā nepieciešamās kompetences, prasmes un zināšanas, pārņem nozares un privātā sektora labo praksi un starptautisko pieredzi;

5.1.2. ir mērķtiecīgs un orientēts uz rezultātu;

5.1.3. strādā efektīvi, izvirzīto mērķi un kvalitatīvu rezultātu sasniegšanai ar iespējami maziem resursiem;

5.1.4. rīcība, lēmumi un viedokļi ir pamatoti un izsvērti, balstīti situācijas analīzē, objektīvos faktos un datos;

5.1.5. ir atvērts pārmaiņām un iesaistās jaunu pieeju un inovāciju izmantošanā valsts pārvaldē;

5.1.6. tiecas, lai ikkatrs saskarsmē ar valsts pārvaldi būtu apmierināts ar saņemto pakalpojumu;

5.1.7. tiecas mazināt administratīvo slogu un ievērot principu "konsultē vispirms";

5.2. taisnīgumu, uzcītību un godprātību:

5.2.1. rīkojas godīgi, ievērojot personu vienlīdzību likuma priekšā un neizrādot labvēlību vai nepamatotas privilēģijas kādai no tām;

5.2.2. veic savus darba pienākumus, izmantojot lietderīgi un efektīvi savu darba laiku, finanšu un citus resursus, lai ar minimāliem līdzekļiem sasniegtu vēlamos rezultātus;

5.2.3. savus pienākumus pilda godprātīgi – godīgi, atklāti un patstāvīgi, ievērojot tiesību aktus, ētikas normas un citas saistošas prasības;

5.2.4. pildot pienākumus, ievēro objektivitāti un neitralitāti (profesionālo neatkarību). Atturas no darbības, kuras dēļ nodarbinātā vai iestādes godprātība, objektivitāte vai neitralitāte var tikt apšaubīta;

5.2.5. nepieļauj nonākšanu interešu konflikta situācijā un laikus informē par personiskām interesēm vai citiem apstākļiem, kas var radīt personīgu ieinteresētību un traucēt godprātīgai pienākumu veikšanai;

5.2.6. saskaņā ar noteikto kārtību informē (ceļ trauksmi) par iespējamiem pārkāpumiem, kurus novēro, pildot pienākumus;

5.2.7. neatkarīgi no piederības kādai politiskai vai sabiedriskai organizācijai neitrāli izturas pret ikvienu personu;

5.2.8. atbildīgi izturas pret darbā iegūtu ar likumu aizsargātu informāciju un izmanto to tikai darba vajadzībām;

5.3. atbildību:

5.3.1. pienākumus pilda atbildīgi un rūpīgi, apzinoties, ka ar savu darbību ietekmē kopīgo valsts pārvaldes darba rezultātu;

5.3.2. spēj pieņemt skaidrus un pamatotus lēmumus un uzņemties atbildību par tiem;

5.3.3. nodrošina lietderīgu, saimnieciski izdevīgu, produktīvu, efektīvu un sabiedrības interesēm atbilstošu darbību;

5.3.4. pārdomāti, pamatoti un taupīgi rīkojas ar publisko naudu, mantu un resursiem;

5.3.5. spēj atzīt savas kļūdas un uzņemties atbildību par tām.

III. Informācijas aizsardzība un nodarbināto ētiskas uzvedības noteikumi komunikācijā ar lobētājiem

6. Nodarbinātais savas profesionālās darbības rezultātā saņemto informāciju neizmanto personiskās interesēs un prettiesiski neizpauž.

7. Nodarbinātais normatīvos aktos noteiktā apmērā un kārtībā, atbilstoši savai kompetencei, sekmē informācijas publiskošanu par personu (lobētāju), ar kuru notikušas konsultācijas vai no kura saņemta informācija, kas attiecas uz jautājumu, par ko nodarbinātais ir atbildīgs, kā arī pēc pieprasījuma dara zināmu priekšlikuma saturu.

8. Nodarbinātais nodrošina, ka personām (lobētājiem), kas ir ieinteresētas konkrēta jautājuma izlemšanā, ir dotas vienlīdzīgas iespējas tikties ar lēmuma sagatavotājiem un pieņēmējiem, kā arī saņemt nepieciešamo informāciju.

9. Nodarbinātajam ir aizliegts pieņemt no lobētāja vai organizācijas, kas algo lobētāju, dāvanas, viesmīlības piedāvājumus vai citus labumus (transporta, izmitināšanas, ēdināšanas pakalpojumu un dzērienu apmaksu vai jebkāda cita veida materiālie labumi) savām vai ģimenes locekļu vajadzībām, vai arī organizācijai, ar ko viņš ir saistīts.

10. Nodarbinātais neizmanto savu dienesta stāvokli un personiskos kontaktus, lai personai nodrošinātu piekļuvi augstākām amatpersonām, kas ir atbildīgas par personas interesēs esošu lēmumu pieņemšanu, kā arī nemaldina personu, radot iespaidu, ka šādu iespēju iespējams nodrošināt.

11. Nodarbinātais nelūdz materiāli atbalstīt ministriju personām (lobētājiem), kuras ir ieinteresētas kādu lēmumu pieņemšanā.

12. Nodarbinātais, tiešā vadītāja uzdevumā, ar amata pienākumu izpildi saistītu informāciju publiski pauž saskaņā ar normatīvajiem aktiem, savos publiskajos izteikumos ir lojāls pret ministriju, tās darbības mērķiem un saviem kolēģiem, apzinoties, ka katra nodarbinātā uzvedība un rīcība veido kopējo ministrijas tēlu.

IV. Nodarbināto uzvedības pamatprincipi

13. Nodarbinātais attiecībā pret kolēģiem ir korekts, nošķir profesionālās attiecības no privātajām.

14. Nodarbinātais ar cieņu izturas pret kolēģiem un citiem sabiedrības locekļiem, respektējot viņu tiesības un pienākumus.

15. Nodarbinātais attiecības ar kolēģiem, apmeklētājiem, klientiem un sadarbības partneriem balsta uz taisnīgumu un labvēlību, nepieļaujot diskriminējošu rīcību attiecībā uz nacionalitāti, dzimumu, vecumu, atšķirīgām fiziskām spējām, politisko vai reliģisko pārliecību.

16. Nodarbinātais konflikta situācijās spēj būt savaldīgs un iecietīgs, izvērtējot pušu argumentus, mēģina rast loģisku konflikta risinājumu un veicināt saskaņu kolektīvā.

17. Nodarbinātais nelieto vārdus, žestus un mājienu, kas neatbilst lietišķai komunikācijai vai arī var aizskart citu personu cieņu.

18. Nodarbinātais cenšas nepieļaut absurdu un nepamatotu apgalvojumu izmantošanu, kas traucē jautājuma konstruktīvu izskatīšanu.

19. Nodarbinātais palīdz jaunajiem nodarbinātajiem integrēties kolektīvā, dalās ar savām zināšanām un pieredzi. Nodarbinātais informē kolēģus par profesionāli aktuālām tēmām un pieredzi, kas varētu būt noderīga arī citiem nodarbinātajiem.

20. Nodarbinātais, atbildot uz sabiedrības locekļu un citu nodarbināto korespondenci, t.sk. e-pastiem un tālruņa zvaniem, cenšas būt pēc iespējas izpalīdzīgāks, atbild uz jautājumiem pēc iespējas izsmelošāk un precīzi. Ja nodarbinātais konkrētajā jautājumā nav kompetents, viņš informē personu par iespējām sazināties ar attiecīgu kompetento nodarbināto vai arī pats noskaidro atbildi uz jautājumu un sazinās ar personu.

21. Nodarbinātais neatsaucas uz savu amatu un darbavietu, lai īstenotu savas intereses ar amata pienākumu pildīšanu nesaistītās situācijās. Nodarbinātais atsakās no cita amata, uzņēmuma līguma vai pilnvarojuma izpildes, ja to savienošana traucē viņa amata pienākumu izpildi, rada interešu konfliktu saskaņā ar likumu „Par interešu konfliktu novēršanu valsts amatpersonu darbībā” vai negatīvi ietekmē ministrijas prestižu.

22. Nodarbinātais augstākstāvošai amatpersonai atklāj informāciju par savām vai savu ģimenes locekļu ekonomiskajām un mantiskajām interesēm, ja tās ir, vai varētu būt saistītas ar amata pienākumu pildīšanu.

23. Nodarbinātais atsakās no amata pienākumu pildīšanas vai lēmuma pieņemšanas situācijās, kad gatavotais vai pieņemtais lēmums var ietekmēt vai var radīt aizdomas, ka tiek ietekmētas nodarbinātā vai tās ģimenes locekļu personiskās vai mantiskās intereses vai arī organizācijas, ar kuru nodarbinātais ir saistīts, vai tā sponsoru intereses.

24. Nodarbinātais uztur kārtīgu un lietišķu darba vidi (darba kabinetu, savu darba vietu), kā arī saudzīgi izturas pret uzticēto vai lietošanā nodoto publisko mantu, nepieļaujot tās nozaudēšanu vai bojāšanu, izmanto publisko mantu iespējami ekonomiski un racionāli, atbilstoši darba uzdevumam.

25. Nodarbinātais ārpus darba laika izvēlas tādu uzvedības stilu, kas atbilst vispārpieņemtajām uzvedības normām un tādējādi pozitīvi raksturo ministrijas un valsts pārvaldes tēlu un tajā nodarbināto statusu.

26. Nodarbinātais izvērtē ikvienu ielūgumu vai viesmīlības piedāvājumu, ņemot vērā to, kāds labums no šādu ielūgumu pieņemšanas ir ministrijai un valstij kopumā un vai tas nav saistīts ar ieinteresētību panākt kādu labvēlību piedāvātājam.

27. Nodarbinātais rīkojas saskaņā ar normatīvajiem aktiem un vispārējiem tiesību principiem un ievēro arī citus ētikas kodeksā neminētus tiesību principus.

V. Satiksmes ministrijas Ētikas komisijas izveidošana un darbība

28. Lai izskatītu sūdzības par nodarbināto rīcību, kas neatbilst ētikas kodeksā noteiktajām normām, ministrijā darbojas Ētikas komisija, kuras sastāvu nosaka valsts sekretārs ar rīkojumu.

29. Aktuālus jautājumus par profesionālās ētikas pamatprincipiem, kā arī uzvedības normu ievērošanu nodarbinātie risina ar tiešo vadītāju. Ja problēmas nevar objektīvi atrisināt, nodarbinātais ir tiesīgs vērsties ministrijas Ētikas komisijā, iesniedzot komisijas priekšsēdētājam rakstisku iesniegumu.

30. Ētikas komisijai ir pienākums uzaicināt un nodarbinātajam ir tiesības piedalīties komisijas sēdē, kurā tiek izskatīts nodarbinātā iesniegums.

31. Ētikas komisijas priekšsēdētājam ir tiesības iesaistīt komisijas darbā un pieprasīt informāciju no citām ministrijas amatpersonām.

32. Ētikas komisijas lēmumiem ir ieteikuma raksturs, tie tiek noformēti rakstveidā un iesniegti valsts sekretāram informācijai vai turpmākai rīcībai.

33. Valsts sekretārs nodarbinātā rīcības atbilstību ētikas kodeksam var uzdot izvērtēt iestādes Ētikas komisijai vai lemt par disciplinārlietas ierosināšanu.

VI. Noslēguma jautājumi

34. Atzīt par spēku zaudējušu Satiksmes ministrijas 2014. gada 9.jūnija iekšējos noteikumus Nr. 01-02/11 „Satiksmes ministrijas ētikas kodekss”.

SASKAŅOTS:
Satiksmes ministrs
T.Linkaits

Valsts sekretāra vietā –
valsts sekretāra vietniece

L.Austrupe

Eiserte-Senuta 67028218

DOKUMENTS IR PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU